

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Duodecim priuilegia seu prærogatiuæ B. Mariæ Virginis quæ singularem
illi perpetuamq[ue] lætitiam adferunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

AMabilissime Iesu, hunc dolorem mestissimam matris tuae, quod ipsa te de cruce depositum habens in gremio, vulneraque tua contuens sensit, nunc offero tibi, per eundem te obsecrans, quo matre tua auctoritate tua praecipias, ut me pro te, quem occasione peccatorum meorum amisit, suscipiat in filium, curet & regat adoptuum, & ea in quibus ipsa tibi placere studuit mihi quoque impetret & feruet, Amen.

De Domini Iesu sepultura, Precatio VII.

AMabilissime Iesu Christe, hunc dolorem afflita matris tuae quem habuit, a sepulchro, hoc est, a te sepulto discedens, & loca passionum tuarum transiens, cum omnibus doloribus & laboribus tuis, quae propter me passus es, offero tibi pro peccatis meis & pro peccatis totius mundi: per haec omnia obsecrans te, quo iubeas ut in morte anima mea de corpore meo absque ullo medio ad te veniat desiderabunda, tui amore consummata atque perfecta, inseparabiliterque tecum gaudio quietura. Ah dulcis Iesu nunc quoque miserere quæso mei, & omnibus peccatoribus afflictis, & defunctis omnibus, quos omnes propter pientissimam matris tuae amorem quæso consoleris, Amen.

Duodecim priuilegia seu prerogativa beatæ Marie Virginis, que singulari perpetuamq; illi latitudinem adferunt.

PRimum, quod pro omnibus in Dei matrem, atque in humana redemptionis cooperatricem est electa. Secundum, quod ab omni macula & peccato pura est dininitus preservata. Tertium, quod omnibus donis gratiarum fuit impleta. Quartum, quod virgo Deum concepit. Quintum, quod non grauata illum in utero gestauit. Sextum, quod Deum virgo & sine dolore genuit. Septimum quod Deum Dei filium, cundemq; suum crearem vberem lactauit. Octauum, quod Deus ei salvieclus fuit. Nonum, quod trigesima annis ei Deus cohabitauit. Decimum, quod suum filium predicantem, propriaq; virtute miracula facientem vidit. Undecimum, quod ad nostram redemptionsem suo filio sola perfecta in fide patiente sub cruce astitit. Duodecimum, quod gloriosi: mater nunc in celis filio suo assidet regnanti. Hec gaudia duodecim beatissime virginis, hasq; præminentias si detutus quotidie recolueris, & congratulando roties virginem gloriofissam salutaueris, non ingratum ei obsequium, nec tibi in fructuosum impendes.

Oratio in qua duodecim haec præminentiae beatæ Mariæ, in quibus est sola singularis, continentur.

DEUS qui in beatissima virginе Maria, ab æterno tibi in matrem electa, semper immaculata, omnique gratia plena, incarnari, portari, ex eadē nasci, eius vbera sugere, eidem obedire ac cohabitare dignatus es, largire nobis proprius, ut quomodo ipsa olim te sequebatur prædicantem quem vidi miracula facientem, patienti fidelis astitit, assidetque nunc in celis regnanti, ita per humilitatis ac patientiæ studia, & tuis nos facias virtutibus confirmari, & post hanc vitam tibi confessum in æterna beatitudine coniungi. Qui viuis & regnas Deus in secula benedictus, Amen.

D. IO-

D. IOAN: IVSTILANS PERGII,
Carthusiani, in Psalterium mysti-
cum, & Rosaria Beatissimæ virginis Mariæ,

P R A E F A T I O .

Vi de exercitiis theoria spiritualis sive contemplationis atque mystica. Theologia scripserunt, orationem, que solum vocalis est, insinuando penè gradu habuerunt, tametsi ipsa quoq; dum ore profertur, spiritu iuxta ac mente posse fundi. Quod in orationibus ab Ecclesia institutis, & qua precepto nobis mandata sunt fieri vel maximè est annitendum. Ceterum ubi ex precepto Ecclesie aliter non cogimus, vel meditando, vel ad Deum aspirando, vel mente duntaxat orando, aut certè propter se gemendo gratulando Deo, memorem nostram eidem coniungere est permisum, idq; è multis eligere tanquam utilius, quo cor suum vniusquisque senserit erga Deum ferventius accendi, duicis affici, trahibi potentius, moueri purius, familiarius alluci, suauius coniungi, firmius atq; (vitia dicam); inseparabilius cum eo vñtri. Qui in his studijs versati sunt, aspirationibus, flâmigeris desiderijs, orationibusq; brenibus, mentibusq; sonitus, seu iaculatim è corde emisis ad Deum, præcipuam eidem laudem tribuunt. Propterea hoc orandi genus, humanae plus arridet infirmitati, quæ mentem nostram ad Deum elevatam aut erectam non diu sinat: quippe quia confessim ut ad Deum erecta fuerit, in seipsum relabitur, iterum per aspirationem mox est erigenda. Deinde etiam quod inter cetera contemplationum officia, vias modosq; omnes, hoc studium quasi per compendium præuolet, semperq; tuiori atque à periculis remotiori hominem sicut gradu. Qui hinc plura scire desiderat legat altius volantes ac summos illos contemplatores. D. Dionysium Areopagitam. D. Ioannem Gersonem. D. Dionysium Carthusianum. D. Ioannem Rusbrochium, & Ioannem Thaulerum, Henricum Harphium, & complures alios, qui de hac materia præclaris posteris reliquerunt monumenta.

Hac igitur ratione permotus, vitam Domini nostri Iesu Christi, ac B. Virginis matris eius collectam, in centum & quinquaginta iterum articulos distinx, in quorum singulis Christi aliquod beneficium quasi expansum singulatim recolatur, unde occasio veluti excitamen quoddam prebeat aspirandi ad Deum, & salubre aliquid, non terrenum, sed quod pietate & charitatem spiraret a Christo petendi. Primum nihil hic quod verbis aures mulcere, sed quod mente extimulare queat, legatur. Neg, enim ori, quod verbis proferatur (tametsi posset) neq; auribus politum suueq; aliquid afferamus, sed menti, qua absque verborum strepitu silentio, & meditando legat, & orando ad Deum, spiraret. Quia enim hic tradimus si ore proferantur insipida sunt & sordebunt. Si vero qua verbis insinuantur spiritu fuerit quis meditatus, plura quam sperat, inueniet.

Itaque habent suas qui volunt vocales legere orationes, nec nos in illo genere orandi non suffragamus, qui huiusmodi quoque scripsimus alibi, ut facile ad manus sit, quid vniuersiusq; palato conueniat. Hic tamen materia constata est duntaxat meditandi, affectius pios elicendi, ad Deum aspirandi, atque mente & desiderio salutaria petendi.

Hunc studij cū sint innumeræ vtilitates, è multis aliquas enumerabo. Videlicet & per hasce aspirationes discitur in spiritu & veritate orare, discitur diuina presencia sentiri, discitur etiam huiusmodi spiritus insinuari, coniungi & absorberi in Deo Creadore suo. Postremo

acquiritur familiarietas quadam vel consuetudo continuo cum Deo loquendi, vel ex quibuscumque rerum temporalium tumultibus absque resu cordis mox ad spiritu alia & orationem rediendi.

Fuit quoq; apud maiores nostros auida quedam consuetudo quotidie aspiratio-
nibus salutis uive totidem, quod David enuntiantur Psalmi, vel Christi
vel eiusdem contemplatione ipsius matre venerari. Quod deuotionis genus
Psalterium vocabunt. Sed pietate paulo post defervescente, minori illud nume-
ro, posteri, puto quinquaginta (quod Rosarium, seu Corona beata virginis no-
minabant) communauerit. Vtrique deuotionis exercitio fulcire nos cupientes, ex
vita Christi Articulos multiformes, unde menti ad Deum aspirations enascen-
tur, addidimus. In quibus. Lector nil expectabis aliud, quam ut compunctione
extimulata, frequenter ac quasi continue suspiries ad Deum, mente coniungaris
Deo, eundemq; pro ipsis gratia, ope, amore ac virtutibus impetrantis, malis
verò deprecandis, discas non tam voce quam spiritu orare. Vale Lector amice,
nostrosq; conatus, quibus Christiane pietati animisq; Deo deditis professe stu-
demus Deo commenda.

VERSUS QVI ARTICVLOS PSALTERII huius sequentis corundemque ordinem significant.

C uncta creat, vindex, statuit, sig- nata, Prophetis.	Ter negat, ad Caipham, testes, blas- phemia, damnant.
Concipitur sine ye, completur na- ta, venusta.	Cæsus, confunditur, velant, fert mul- ta, Pilato.
In templum, dulcis, fulgens, vovet, nouu sponsa.	Accusant, Regi spernunt, reddit, al- ter ab illo.
Orat, aue, turbatur, concipit, hunc piagelat.	Nudatum, stringunt, cedunt, spi- nisq; cabinnant.
Ad montana, pauet, peregrina, pa- rit, latriam dat.	Exhibitus, damnatur, amictus, sub cruce, flent.
Lactat, condoluit, congaudent, inte- gra, scindunt.	Associant, Simon, vinum, nudant, renuantur.
Tres veniunt, fistunt, fugiunt, exul- pianuntur.	Extensus, crucifigitur, orat, scripsit, in alum.
Hinc reddit, ad festum, quarunt, pa- rensq; latebat.	In tribus, effluxit, vestes, blasphem- ia, latro.
Iordanis, tentat, vocat hos, incom- moda fessus.	Vnde condolait, mulier, tene- brasq; relictus.
Mira, facit, docuit, pius est, iniuria, palmis.	Est stiens, gustat, complet, moritur, gemuerunt.
Venit, abscedit, canat, lauat, in- fatuens dat.	Terra tremit, millesq;, resoluunt, syndone plauclus.
Predicat, exiuit, triflatur, & orat, ad illos.	Intulum, redeunt, ad lymbum, gaudia secum.
Angelus, & sudat, reddit obniss, of- fula, sanat.	Surrexit, matri, exparet, vescens, it in altum.
Captum, fune ligant, fugiunt, An- nas, alapam fert.	Mittens, conuertum, martyr, vir- gog, superbes.

